ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ´ (69ος).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὖγε, εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Δοξολογία Μικρά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾿ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾿ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Οἱ Χαιρετισμοί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διαβάζονται στὴν Ἐκκλησία κατά τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἤ σὲ κάθε ἄλλη περίσταση.

Οἱ 24 οἶκοι εἰς τήν νοητήν κλίμακα
τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ...

Ὦ τρισμακάριστε Σταυρέ καί πανσεβάσμιε, σέ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοί καί μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τή θεία σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καί ὅπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τέ καί σκέπε τή σή χάριτι, τοῖς σοί κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Οἱ οἶκοι.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι, Σταυρόν τόν ζωηφόρον ἐν φόβῳ·

Στίχ. Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

καί φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καί ἵστανται βοῶντες πρός αὐτόν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τά πέρατα.

Χαῖρε, ξύλον ζωομύριστον, καί θαυμάτων θησαυρέ· χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καί χαρίτων παροχεύ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον·

χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατήρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως· χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δί' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δί' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἑλένη ἑαυτήν ἐν ἐφέσει, φησί τῷ Βασιλεῖ θαρσαλέως· Τό παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τή σπουδή φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τό κράτιστον σοί τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω·

Ἀλληλούια.

Γνῶσιν ἄγνωστον πρώην Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρός τούς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γής εὑρεῖν ἐν τάχει, καί δοῦναι τόν Σταυρόν σπεύσατε, πρός ὅν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημεῖον· χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, θησαυρός ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἄστροις τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καί πυρίμορφε Σταυρέ· χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τό τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα· χαῖρε, τό τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνόν του Λόγου κειμήλιον· χαῖρε, πυρός της πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρέ, ἀπορούντων προστάτα· χαῖρε, στερρέ εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου, ἐπιδέδεικται τότε, πρός πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς πάσι καί τήν ἀφωνόν τέ καί νεκράν πρός ζωήν ἀνέστησε, φρικτόν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως·

Ἀλληλούια.

Ἔχουσα ἡ Ἑλένη, τό ἀήττητον ὅπλον, ἀνέδραμε πρός τόν ταύτης γόνον· ὁ δέ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνούς τόν μέγιστον Σταυρόν, ἔχαιρε, καί ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρός αὐτόν τοιαύτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτός δοχεῖον· χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτήρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε, ὁ λιμήν ποντοπόρων ἀχείμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα ὥσπερ θύμα τόν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν πέπειρον, φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τά σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι τάς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρόν της πίστεως γνώρισμα· χαῖρε, παντός του κόσμου διασῶσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρός θνητούς εὐλογία· χαῖρε, θνητῶν πρός Θεόν μεσιτεία·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν θεῖον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καί εὗρε σπουδαίως, τόν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρόν, καί δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἄνακτι· ὅν ὕψωσε· καί βλέπων τό πολίτευμα, ἐν πίστει ἔφη·

Ἀλληλούια.

Καί εὐθύς ψάλλομεν τόν παρόντα Κανόνα τοῦ Ζωηφόρου Σταυροῦ

Ὠδή α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνοίξω τό στόμα μου, καί πληρωθήσεται πνεύματος, καί λόγον ἐρεύξομαι, τῷ ζωηφόρῳ Σταυρῷ, καί ὀφθήσομαι, φαίδρως πανηγυρίζων, καί ᾄσω γηθόμενος, τούτου τά θαύματα.

Τροπάρια

Χριστοῦ σκῆπτρον ἅγιον, ἐμψυχωμένον σέ Πνεύματι, Σταυρέ πανσεβάσμιε, Ἑλένη βλέπουσα, προσεφώνει σοί· Χαῖρε Χριστοῦ ἡ δόξα, δί' οὗ δόξαν ἅπαντες προσενεδύθημεν.

Ἀήττητος δύναμις, χαῖρε Σταυρέ τρισμακάριστε, τῶν πιστῶν δεομένων σου· χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ ἐκκόπτουσα, τά κέρατα δαιμόνων· χαῖρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον πανάγιον.

Ράβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε Χριστόν τόν ζωήρρυτον, καρπόν ἐξ οὗ τρώγοντες, ζωήν καρπούμεθα· χαῖρε ἔνδοξον, σημεῖον τοῦ Δεσπότου, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται γῆ καί οὐράνια.

Ἀγγέλων ἀγλάϊσμα, χαῖρε βροτῶν τά διασῶσμα, δαιμόνων πολυστόνον, τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε, Σταυρέ ἡ σωτηρία, καταπονουμένων τέ, καί ἡ ἀντίληψις.

ᾨδή γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τούς σούς ὑμνολόγους Ζωοδότα, ἰάσεων, ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον· καί ἐν τῇ θεία δόξῃ σου, στέφανων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια

Cταυρέ ἡ ἀρχή τῆς σωτηρίας, Σταυρέ τῶν Μαρτύρων ἡ χαρά, κήρυγμα ἀποστόλων τέ, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια, σκέπε, φρούρει καί φύλαττε, τούς καυχωμένους τῷ κράτει σου.

Διώκονται φάλλαγγες δαιμόνων, τή σῇ σημειώσει δυνατέ· ὅθεν βοῶμεν χαῖρε σοί· Χαῖρε δί᾽ οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καί τά οὐράνια, καί ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁδός πρός μονάς τάς οὐρανίους ἀπάγουσα, χαῖρε τό λαμπρόν, τοῦ Ἰησοῦ μου τρόπαιον· χαῖρε ἡ ράβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε, σύ ἡ ράβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ ράβδος ἥν ἀπέστειλεν ἐκ τῆς Σιῶν ὁ Κύριος· χαῖρε φυτόν ἀθάνατον, ὑφ᾽ οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ...

Ὦ τρισμακάριστε Σταυρέ καί πανσεβάσμιε, σέ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοί καί μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεία σου ἀνυψώσει. Ἀλλ᾽ ὡς τρόπαιον καί ὅπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τέ καί σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοῖς σοί κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Εἶτα ἑτέρους Οἴκους

Ἡλιόμορφος ὤφθη, ὁ Σταυρός ἐν τῷ κόσμῳ, καί πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καί δραμόντες ὡς πρός ἀστέρα θεωρούσι τοῦτον ὡς καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσί ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὅν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, αὐγή νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, πηγή ἀκενώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας ἀνακλησις· χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ ᾅδου ἡ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος συνανυψοῖς νῦν ἡμάς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος καθαγιάζεις τάς ψυχᾶς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκήρυκτον κλέος· χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε, πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δί᾽ οὐ κατεβλήθη ὁ ἅδης· χαῖρε, δί᾽ οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον, θεωρήσαντες πάντες, τή τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καί ὡς ὅπλον κρατοῦντες αὐτό, δί᾽ αὐτοῦ τροποῦμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καί ψαύοντες τόν ἄψαυστον, τοῖς χείλεσιν αὐτῶ βοώμεν·

Ἀλληλούια.

Ἴδε φῶς οὐρανόθεν, ὁ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τό σημεῖον, δί᾽ ἀστέρων, ἐν ᾧ καί νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τό Ξύλον φανερῶσαι, καί βοῆσαι πρός αὐτό τοιαύτα·

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε, λαοῦ εὐσεβούντως κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τάς φάλαγγας· χαῖρε, φλόξ καθάπερ φλέγων τούς δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπουράνιόν του Βασιλέως τοῦ στρατού· χαῖρε, τρόπαιον ἀήττητόν του φιλοχρίστου στρατού·

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τήν ἀφρύν καταβάλλων· χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τάς ψυχᾶς περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δί᾽ οὗ Χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δί᾽ οὐ Ἰουδαῖοι θρηνούσι.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἐγένετο· τούς πάντας ἀνάγων ἀπό γής πρός ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τά νῦν ὄντα ὡς μή ὄντα, καί εἰδότας ψάλλειν·

Ἀλληλούια.

Λάμψας φῶς ἐπί πάσιν, ὁ Σωτήρ τοῖς ἐν ἅδη ἐφώτισας τούς κάτω κειμένους· πυλωροί δέ ἅδου τήν αὐγήν μή ἐνέγκαντές σου, ὡς νεκροί πεπτώκασιν· οἱ τούτων δέ ρυσθέντες, νῦν ὁρῶντες τόν Σταυρόν βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων· χαῖρε, παράκλησις τῶν πενθούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ ἅδου ἡ κένωσις· χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε, ράβδος ἡ ποντίσασα τόν Αἰγύπτιον στρατόν· χαῖρε αὖθις, ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία· χαῖρε, εὔοσμον ρόδον, εὐσεβῶν εὐωδιά.

Χαῖρε, τροφή πεινώντων ἐν πνεύματι· χαῖρε, σφραγίς, ἥν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε, Σταυρέ, μυστυρίων ἡ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὐ ρεῖθρα χέονται θεία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως, τό πολύμοχθον γένος, λυτρώσασθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ράβδος αὐτῶ, ἀλλ' ἐγνώσθης τοῦτο καί Θεοῦ συμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου Σταυρέ, τήν δυναστείαν κράζων·

Ἀλληλούια.

Ὠδὴ δʹ. Ἦχος δʹ. Ὁ Εἱρμός

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπί θρόνου Θεότητος· ἐν Σταυροῦ τῷ ξύλω, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καί διέσωσε, τούς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια

Εὐφημοῦμεν σέ προθύμως, ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, χαῖρε Σταυρέ· καί ὑψοῦμεν τόν ὑψώσαντα, τήν πεσοῦσαν φύσιν παραβάσει Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τήν φρικτήν θείαν δύναμιν, Σταυρέ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεῖς ὑπέρ λόγον τέ, καί τόπον δούς Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καί ἀνάξας τῷ Ἐλισσαιέ τό σιδήριον.

Ὄφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμω βλεπόμενος· χαῖρε φῶς Κυρίου, τό φωτίζον πάντα τά περατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρβάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν ξοάνων τέ, καί Ἰουδαίων ἀπώλεια.

Νῆσοι, ἤπειρος ἡ πάσα, σῶ τιμίῳ κλεΐζονται, κλέος οἰκουμένης, Σταυρέ ζωηφόρε ὀνόματι· ὕψωσον κέρας ἁπάντων, χριστωνύμων τέ, καί κατάβαλε τῶν ἐναντίον τό φρύαγμα.

Σοί βοῶμεν ὡς ἐμψύχῳ· Χαῖρε Ξύλον τρισόλβιον· χαῖρε ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπό Ἀγγέλων, ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καί γῆς, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὠδή ε΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός

Ἐξέστη τά σύμπαντα, ἐπί τή θεία δόξῃ σοῦ· σύ γάρ τρισμακάριστον ὤ Ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τόν ἐπί πάντων Θεόν, καί ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σέ, σωτηρίαν δωρούμενος.

Τροπάρια

Ὅπλον θεοχάλκευτον, ὁ θυρεός τῆς πίστεως, κράτος τό ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρέ Κυρίου, χαῖρε ἡ δίστομος σπάθη τῶν πιστῶν· χαῖρε δί᾽ ἧς, Ἄγαρ κατασφάττεται, καί ἐγείρονται τρόπαια.

Ἰσχύς καί ὀχύρωμα, ἀνθρώπων Σταυρέ τίμιε, κλίμαξ τόν Θεόν ἐστηριγμένον, ἐπί σέ ἔχουσα, χαῖρε τό κήρυγμα, πάντων Προφητῶν· χαῖρε δί᾽ οὗ ὁ κόσμος ἡγίασται, καί Σατᾶν καταβέβληται.

Πάθος τό κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου ἔνδοξε, χαῖρε τοῦ παθόντος ἑκουσίως, ἐξ οὗ τό θεῖον πόμα ἀνέβλυσε, πᾶσι τό πανάχραντον αὐτοῦ Αἷμα, καί ἐπίομεν, ἐκτακέντες οἱ ἄνθρωποι.

Ρείθροις θείου Αἵματος, ἐπαρδευθεῖς πανάγιε Σταυρέ, θεοτίμητε τούς πίστει, σῶζε κινδύνων, καί τοῦ λοιμοῦ καί λιμοῦ, βοῶντας σοί· χαῖρε ἡ πηγή, ἄρδουσα τά σύμπαντα, τά σωτήρια νάματα.

Εὐλόγησον Κύριε, τού σοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι, τόν ἐνιαυτόν χρηστότητος, τούς ἱερέας, τούς βασιλεῖς, τόν στρατόν, πάντα περιούσιον λαόν, πιστῶς προσκυνοῦντάς σου, τόν Σταυρόν τόν φωτομορφον.

Ὠδή στ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτήν οἱ θεόφρονες τοῦ θεοδέγμονος, Σταυροῦ, τάς χεῖρας κροτήσωμεν, τόν ἐπ᾽ αὐτῷ τεθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Τροπάρια

Πάσα ἡ γῆ προσκυνοῦμεν σέ, καί ψάλλομεν τῷ θείῳ ὀνόματι, σοῦ Σταυρέ ὕψιστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις ὑπάρχοντι, καί φοβερῷ καυτοῖς τοῖς δαιμόνων ἄρχουσι.

Ἑλένη γῆθεν τό λάβαρον, ἐκλάμψαν βασιλείας τουπίσημον, Χριστιανῶν ἡμῶν, γνοῦσα τό, χαῖρε σοί ἔκραζε, χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καί τό κραταίωμα.

Ἰδού καυτοί σοί κραυγάζομεν· χαῖρε

Σταυρέ Κυρίου πανένδοξε· χαῖρε ἐλπίζω ἡμῶν· χαῖρε ὑψῶν ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη θεία ὑψώσει σου.

Χαρᾶς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοί νῦν τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καί προσκυνοῦμεν σέ· χαῖρε λαμπτήρ παμφαέστατε· χαῖρε νηπίων φύλαξ καί πολυΰμνητε.

Τό Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ...

Ὢ τρισμακάριστε Σταυρέ καί πανσεβάσμιε, σέ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοί καί μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεία σου ἀνυψώσει. Ἀλλ᾽ ὡς τρόπαιον καί ὅπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τέ καί σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοῖς σοί κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Εἶτα ἑτέρους Οἴκους

Νόμον ὁ ἐν Σιναίω, τῷ Θεόπτη δούς πάλαι, Σταυρῶ ἐθελοντί προσηλοῦται, ὑπέρ ἀνομων ἀνόμως ἀνδρῶν, καί κατάραν νόμου παλαιάν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τήν δύναμιν ὁρῶντες, ἅπαντες νῦν, βοώμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτοκότων· χαῖρε, κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, Ἀναστάσεως Χριστοῦ τό ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μοναζόντων τό θεῖον ἐντρύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ᾽ οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαῖρε, τῆς Βασιλείας κατ᾽ ἐχθρῶν συμμαχία· χαῖρε, τῆς πολιτείας κραταιά προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρέ, ὀρφανῶν ἀντιλῆπτορ· χαῖρε, Σταυρέ, πλουτιστά τῶν πενήτων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιῶμεν, τόν νοῦν εἰς οὐρανόν ἀνυψοῦντες· διά τοῦτο γάρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστός ἐπάγη, καί σαρκί πέπονθε, βουλόμενος ἑλκύσαι πρός τό ὕψος, τούς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούια.

Ὅλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τήν Θεότηταν ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος· καί τεχθεῖς ἐκ Παρθένου Μητρός, καί φανεῖς τῷ κόσμῳ ταπεινός ἄνθρωπος, Σταυρόν καταδεξάμενος, ἐζώωσε αὐτῷ βοῶντας·

Χαῖρε, Σταυρέ τῆς εἰρήνης ὅπλον· χαῖρε, βαλβίς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καί στήριγμα· χαῖρε, ἀπολλυμένων μωρία καί σύντριμμα.

Χαῖρε, εὔκαρπον, ἀθάνατον, καί ζωηφόρον φυτόν· χαῖρε ἄνθος, ὅπερ ἤνθησε τήν σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τά ἐν γῆ σύν τοῖς ἄνω· χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τάς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, δί᾽ οὗ φθορά ἐξωστράκισται· χαῖρε, δί᾽ οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.

Χαῖρε, κάλων μυριάριθμος ὄλβος· χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμον εὖχος.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων, ἡ παμβέβηλος φάλαγξ, καί γένος τῶν Ἑβραίων ᾐσχύνθη, προσκυνούμενον τόν Σταυρόν παρά πάντων, μετά πόθου βλέποντες, ἀεί δέ ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς ἐκβοῶσιν.

Ἀλληλούια.

Ρεύματα συνεστάλη, λογισμῶν κακοδόξων, παγέντος σου Χριστέ ἐπί ξύλου· ἀπορούσι γάρ ὄντως τό, Πώς καί Σταυρόν ὑπέστης, καί φθοράν πέφευγας· ἡμεῖς δέ τήν Ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναβοῶμεν.

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τό ὕψος· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ τό βάθος.

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια· χαῖρε, μαντιπόλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τήν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστού· χαῖρε, ὅτι τά παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τήν παράβασιν λύσας· χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τάς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῖς πάσι σεβάσμιε• χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε. Χαῖρε Σταυρέ, ἰατρέ τῶν νοσούντων· χαῖρε, ἀεί βοηθέ τῶν βοώντων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θέλων τῶν κόσμσν, ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, κατῆλθε πρός αὐτόν ἀπορρήτως· καί Σταυρόν ὑπέστη, Θεός ὢν, δί᾽ ἡμᾶς, τά πάντα καθ᾽ ἡμᾶς δέχεται· διό καί λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρά παντων·

Ἀλληλούια.

Ὠδή ζ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρά τόν Κτίσαντα· ἀλλά πυρός ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καί Θεός εὐλογητός εἶ.

Τροπάρια

Ἀναφέρουσα, ἐκ γῆς πρός τά οὐράνια, χαῖρε ἡ γέφυρα· χαῖρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ῥομφαία μέν ὑποκεχώρησε. Ληστής ἦλθε δέ, χαίρων εἰς τόν Παραδεισον· Ἀνυμνῶ τήν δύναμίν σου.

Ἱερέων ἡ εὐπρέπεια ζωήρρυτε, χαῖρε θεμέλιόν της Ἐκκλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ συμπαντος· χαῖρε ἀνάκλησις, μετανοίας τέ, καί παρθενίας τήρησις· χαῖρε ξύλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὔοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστήσασα τῆς σωτηρίαν ἡμῶν· Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέμενον, ἄρτον ἔχουσα· χαῖρε τροφή πεινώντων τέ καί λιμήν χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σέ, μακαρίζοντα τά πέρατα, καί ἀνακράζει σοί· Χαῖρε τό ἅρμα Θεοῦ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιώμενος, ὥσπερ γίγας τίς, τόν οὐρανόν, τήν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων.

Ἱλαστήριον, ἁπάντων χαῖρε τίμιε· χαῖρε ἡ σύστασις, παντός τοῦ κόσμου Σταυρέ, δί' οὗ ὑψουμένου τέ συνανυψούμεθα, καί διάβολος, πίπτει εἰς ᾅδου πέταυρον, τῷ αὐτῷ ἡτοιμασμένον.

Ὠδή η'.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός

Παίδας εὐαγεῖς ἐν τή ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ θεοδόχου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος· νῦν δέ ἐνεργούμενος, τήν οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα, καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τροπάρια

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ θείου Σταυροῦ, πλουσίως ἀρυσώμεθα, θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες καί πιστεῖ ψάλλοντες· Τόν Τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καί ὑπερυψοῦμεν Σταυρόν εἰς τούς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καί γῆς ἱδρυθῆς, ὡς κλίμαξ Σταυρέ Κυρίου ὡραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν πρός τά ἐπουράνια, διά τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδου, ψάλλοντες· Τόν Τίμιον Σταυρόν ἀνυμνοῦμεν, καί ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὁ τόπος Κυρίου, οὗ οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι σοί πρός σωτηρίαν ἔστησαν· ὅθεν προσκυνοῦμεν σέ, Σταυρέ ἡλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν ἐντρύφημα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ ἔκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατά τοῦ Βελίαρ, ἡ θεοδόχος κλίνη.

Νεκροί διά σοῦ ζωοποιοῦνται· θανάτου καί γάρ τόν νεκρωτήν ἐβάστασας· τυφλοί ἀναβλέπουσιν, ὦτα διανοίγονται, δαίμονες διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρέ τοῦ Σωτῆρος, ἡ κλεῖς τοῦ Παραδείσου.

Ὤφθης Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ, τῷ κράτορι εὐσεβείας, ὤ πανέβαστε, Σταυρέ θεοδώρητε, καί πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν λαμπρότερος βολίδων· ὅθεν σέ τόν Κύριον ὑμνοῦμεν τόν δόντα, καί ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὠδή θ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τά ἱερά θαυμάσια της Θεομήτορος, καί βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια

Ἴθυνον ἡμῶν, Σταυρέ παμμακάριστε, τῶν προσκυνούντων σέ, πρός τά ἐντολᾶς Χριστοῦ, τήν ζωήν, ἵνα σοί Χαῖρε κράζωμεν· χαῖρε κατάρας λύτρωσις, ὡς τανυσθέντος σοί, τοῦ Κυρίου καί κατάραν λύσαντος, εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

Ἤρθη ἐπί γής, ἁπάσης ἡ δόξα σου, Σταυρέ καί ἔπλησε, καί τά ἐπουράνια· διό σοί, Χαῖρε ἀεί κραυγάζομεν· χαῖρε, δί᾽ οὐ ἐσώθημεν, τά ἔθνη ἅπαντα, προσκυνοῦντες, Τριάδα ἀχώριστον, τόν Πατέρα, Υἱόν σύν τῷ Πνεύματι.

Cύ εἰ ὁ Σταυρός, δί᾽ οὗ πάλαι ἔσχισε, Μωυσῆς τήν θάλασσαν· σύ εἰ ἡ ἐκφυήσασα, Ἀαρωνίτις ἡ ράβδος τά κάρυα· σύ τό γλύκαναν ξύλον Μέρας τά νάματα· σοί βοῶμεν· Χαίροις προφητόφθεγκτε, αὐτουργέ τεραστίων ἑκάστοτε.

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, τό Χαῖρε σοί κράζομεν, Σταυρέ πανάγιε, καί κατασφραγίζομεν, αὐτούς, καί πόλεις πλοῖα τέ, καί ἱερά, καί ἅπαντα τά ἐγχειρήματα, σοῦ τό θεῖον, ὄνομα χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοῖ καί τροπούμενοι.

Ὕψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοί, καί προσκυνούντων σου, τόν ζωοποιόν Σταυρόν, καί τά φρικτά σοί, θεία παθήματα, τήν πολιτεία· θραῦσον δέ, τούς ἀντιλέγοντας, ἵνα γνῶσι, πάντες τήν ἀήττητον, τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σου τήν δύναμιν.

Σῶσον μέ Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου σου, καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, θεία δυνάμει, ὅν καί ὑπέμεινας, ὤ Ἰησοῦ μακρόθυμε, καί πολυέλεε, ἵνα σώσῃς, ρεῦσον τό εἰκόνα σήν, καί ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα.

Κοντάκιον

Ὤ τρισμακάριστε Σταυρέ καί πανσεβάσμιε, σέ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοί καί μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεία σου ἀνυψώσει. Ἀλλ᾽ ὡς τρόπαιον καί ὅπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τέ καί σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοῖς σοί κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Εἶτα τούς λοιπούς Οἴκους

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὤ Σταυρέ ζωηφόρε, ἀπόρθητον καί θεῖον νοοῦμεν· ὁ γάρ τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γής, κατασκευάσας σέ Ποιητής, τάννυσι τάς χείρας, ξένον ἄκουσμα· καί ἅπαντας ἐκφωνεῖν·

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τό νίκος τῆς κληρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοητόν ὁ τροπούμενος· χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς χερσί προτυπούμενος.

Χαῖρε, σύ γάρ ἀνεμόρφωσας τάς παλαιτάτας σκιάς· χαῖρε, σύ γάρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνᾶς.

Χαῖρε, ὁ τόν Σωτήρα τῶν ἁπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τόν φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δί᾽ οὗ Ἀγγέλοις ἡνώθημεν· χαῖρε, δί᾽ οὗ φωτί κατηυγάσθημεν.

Χαῖρε, σέ γάρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖρε, σοί γάρ προσφωνοῦμεν βοῶντες·

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ὕμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων, τῷ πληθεῖ τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθύν καί γάρ ἄν προσάξωμεν σοί, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ᾽ οὖν βοῶμεν·

Ἀλληλούια.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρός ὁ ζωοδώρητος οὗτος· τό γάρ ἄϋλον δέδεκται φῶς, καί πρός γνῶσιν θείαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοί δέ νῦν ὑψούμενος τόν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαῖρε, φωστήρ, τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἀστήρ τόν κόσμον αὐγάζων.

Χαῖρε, ἀστραπή, χριστοκτόνους ἀμβλύνουσα· χαῖρε, ἡ βροντή, τούς ἀπίστους ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας Ὀρθοδόξων τους χορούς, χαῖρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τούς βωμούς.

Χαῖρε, οὗπερ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὗπερ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκός σημαίνων τήν νέκρωσιν· χαῖρε, παθῶν ὁ κτεΐνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ὥ ὁ Χριστός ἐσταυρώθη· χαῖρε, δί' οὗ πᾶς ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον, μακάριον.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὁ Χριστός τοῖς ἀνθρώποις, τάς χεῖρας ἐπί ξύλου ἐκτείνει, καί τά ἔθνη πάντα συγκαλεῖ, καί βασιλείαν πάσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τόν ὕμνον ἐπαξίως, καί πιστῶς βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τόν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυχον Κυρίου σέ Ξύλον· ἐπί σοί γάρ πάγεις ἐν σαρκί, ὁ δεσπόζων τῶν δυνάμεων, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοάν σοί ταύτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, νοητή ρομφαία· χαῖρε, Ἁγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καί Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρον στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καί διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, κράτος καί ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε, τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὅρμος.

Χαῖρε, φαιδρόν ἁπάντων ἀγλάισμα· χαῖρε, υἱῶν τῆς Ἄγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτός ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Χαῖρε, Ξύλον, μακάριον.

Ὦ πανύμνητον Ξύλον, τό βαστάσαν τόν πάντων Ἁγίων, ἁγιώτατον Λόγον (*τρίς*)

Δεδεγμένων ἡμῶς τά λιτᾶς, ἀπό πάσης ρύσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καί αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως τούς σοί βοώντας·

Ἀλληλούια.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι, Σταυρόν τόν ζωηφόρον ἐν φόβῳ·

Στίχ. Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

καί φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς

παρεχόμενον, νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καί ἵστανται βοῶντες πρός αὐτόν τοιαύτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τά πέρατα.

Χαῖρε, ξύλον ζωομύριστον, καί θαυμάτων θησαυρέ· χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καί χαρίτων παροχεύ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θείον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατήρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως· χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δί' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δί' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Κοντάκιον

Ὢ τρισμακάριοτε Σταυρέ καί πανσεβάσμιε, σέ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοί καί μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεία σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καί ὅπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τέ καί σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοῖς σοί κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

(Ἀναγινώσκει τὸ ἑπόμενον Κοντάκιον

Ὦ τρισμακάριστε Σταυρέ καί πανσεβάσμιε, σέ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοί καί μεγαλύνομεν, ἀγαλλόμενοι τῇ θεία σου ἀνυψώσει. Ἀλλ' ὡς τρόπαιον καί ὅπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τέ καί σκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοῖς σοί κράζοντας· Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ἔπειτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ΄ (40) φορές.

Καὶ τὴν προσευχὴν ταύτην,

ποίημα ἀγνώστου συγγραφέως.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ

παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ΄).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ. Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ὁ Δεξιὸς Ἱεροψάλτης:

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἁγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἑνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους

ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον· ἀλλ᾽ ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ᾽ ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παῤῥησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κἀμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καί παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν

περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόῤῥω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἧς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀριστερὸς Ἱεροψάλτης:

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν,

σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δεξιὸς Ἱεροψάλτης:

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ ἀριστερὸς Ἱεροψάλτης:

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριὰς ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ δεξιὸς Ἱεροψάλτης:

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εὐχὴ εἰς τὸν φύλακα Ἄγγελον

Ἅγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἁμαρτωλόν, μηδὲ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι κατακυριεῦσαί μου τῇ καταδυναστείᾳ τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Ναί, Ἅγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστὴς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν με ἐν τῇ παρούσῃ νυκτὶ καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἔν τινι ἁμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ Αὐτοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδεῖξαί με δοῦλον τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν

ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων

Ἀποστόλων, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐφ᾽ ὅσον ἑορτάζηται), καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει: (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς)

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοὶς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ψάλλει:

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α' Πα

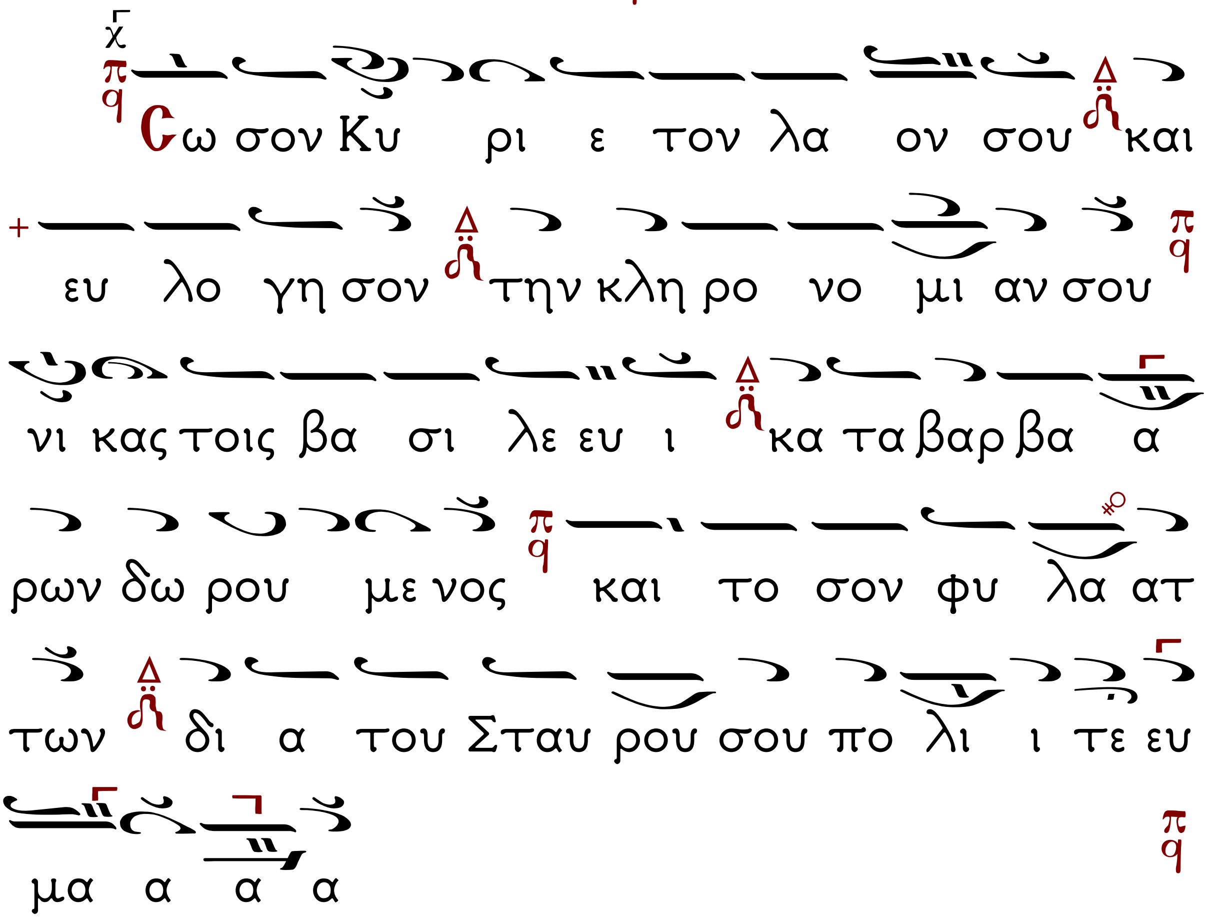

Ἦχος Γα

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί

σῶσον ἡμᾶς.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελῳδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.